

oznanilo

Sanjal sem,
 da je življenje radost,
 vstal sem in videl,
 da je življenje služenje;
 služil sem in videl,
 da je v služenju radost.
(indijanska pesem)

24. nedelja med letom

leto XI / 2010-20
 13. september 2020

DOLGOVI Mt 18,21–35

V današnjem evangelijskem besedilu se marsičemu čudimo. Čudimo se velikanskemu dolgu enega od služabnikov. Kako sploh more človek narediti tak dolg? Ko pa pomislimo na dolgove, v katere so nekateri posamezniki spravili podjetja ali celo svoje družine ..., se lahko le čudimo. Čudimo se gospodarju, da je služabniku velik dolg odpustil. A kaj je mogel drugega? Dolg je bil neplačljiv. **Takšne dolgove more poravnati le neizčrpna blagajna Božjega usmiljenja.**

Čudimo se hlapcu, ki je zaradi malenkostnega dolga svojega sohlapca zgrabil, ga davil in celo vrgel v ječo. Naše čudenje

pojema, ko pomislimo na primere iz življenja, ki dokazujejo, kako znamo biti ljudje malenkostni. Nekateri se do smrti sovražijo zaradi drobnarij, ki se nam zdijo naravnost smešne. **S pripovedjo zgodbe o dveh hlapcih je verjetno imel Jezus šeneko drugo namero. Poslušalcem je hotel nakazati razliko med pravičnostjo, kot so jo naglašali razlagalci postave, in pravičnostjo, ki je lastna evangelijski. Učitelji postave so videli pravičnost predvsem**

v izpolnjevanju predpisov. Spoštovati je bilo treba sobotni počitek, določene dneve se je bilo treba postiti, vzdržati se je bilo treba nečistih jedi, po določenem obredu si je bilo potrebno umivati roke in prati posode ... Kdor je tem predpisom zadostil, je veljal za pravičnega.

Jezus preusmerja pojmovanje pravičnosti od mrtve črke k živemu človeku. Gospodar ob polaganju računov ne bo gledal na umazanijo tvojih rok, temveč na omadeževanost tvojega srca. Ne bo ga zanimal tvoj odnos do predpisov, temveč tvoj odnos do ljudi. **Vrat v nebeško kraljestvo si ne boš odprl z izpolnjevanjem obredov, temveč s poravnavanjem računov med brati.**

Odpušcanje bližnjemu

Že Stara zaveza pogosto govori o odpušcanju bližnjemu. **Berilo iz Sirahove knjige, ki ga poslušamo na današnjo nedeljo, je jasno: mržnja in jeza sta ostudni in le grešnik se ju trdno drži.** Vsak od nas se mora spomniti svojega položaja in svoje človeške krhkosti. **Če bom mislil na to resničnost svojega bivanja, nam bo težko obsojati in ne odpuščati.** Ne pozabimo, da smo skupnost dolžnikov. V življenju in smrti smo Božja last, saj smo popolnoma odvisni od Boga nam sporoča apostol Pavel v pismu

Tisti čas je Peter pristopil k Jezusu in mu rekel:

»Gospod,
kólikokrat naj odpustim s
vojemu bratu,
če greši zoper mene?
Do sedemkrat?«
Jezus mu je dejal:
»Ne pravim ti do sedemkrat,
ampak do
sedemdesetkrat sedemkrat.«
(Mt 18,19–20)

Rimljanom. Če torej pripadamo Kristusu, ki je Gospod živih in mrtvih, čemu bi druge obsojali? **»Ti, ki sodiš svojega brata, kdo si?« nas sprašuje Jezus sam. Prepustimo sodbo Bogu, da bomo skupaj z vsemi brati in sestrami za vedno Gospodova last.** Da bi to lažje doumeli, nas v evangeliju opomni pretresljiva prilika o neusmiljenem kraljevem hlapcu, ki nam sporoča temeljno vsebino evangelija: kakor je Gospod nam vsem na križu odpustil grehe, tako zahteva, da odpuščamo tudi mi. **To ni neko medlo priporočilo, to je Božji ukaz, kateremu se je treba pokoravati. Kdor ne bo odpustil, mu ne bo odpuščeno.**

Jezus Kristus nam vselej želi pomagati, da bi mogli odpuščati. Veliko je stvari, ki jih moramo odpustiti ... Sprtost s sosedom, ženo ali možem, ki že ves teden ne govorita; snaha ali zet se ne razumeta s taščo in tastom, na delovnem mestu delavec grdo gleda sodelavca ... Vsak dan znova se obračajmo na Gospoda, da nam da moči, da bi zmogli odpuščati. Naj bo to pot, po kateri bodo tudi drugi preko nas spoznavali Boga.

Ni bogat, kdor veliko ima, ampak kateri malo potrebuje, ker razvjen ni. Ni srečen, kdor ima vse, kar poželi, ampak le tisti, ki rad za dobro vzame, kar mu Bog da.

Bl. Anton Martin Slomšek

Pogum ni odsotnost strahu, temveč zmaga nad njim. Pogumen človek ni tisti, ki strahu ne čuti, ampak tisti, ki strah premaga.
— NELSON MANDELA

ZAKAJ SE NE ZNAMO VEČ IGRATI?

Velika izguba, strašno osiromašenje, če se ne znamo več čuditi, če se ne znamo več igrati, če se je izgubila vsa domišljija. Zdi se mi zelo slabo, če so danes v glavnem pregnali iz šol pravljice in čudežen zgodbe, če univerze postajajo tovarne znanja. Človeštvo umira od same učinkovitosti. Domišljija je pregnana. Ljudje so načrtno in računalniško vključeni v delovne procese. In tu morajo samo eno: brezhibno delovati. Zakaj so se morale vse sanje, igre in domišljija razgubiti ob hladno preračunanih interesih?

Phil Bosmans, Živi vsak dan

Ljubi me najbolj takrat, ko to najmanj zaslužim, ker to takrat najbolj potrebujem.
— NEZNAN

Razlikovanje v tvoji luči

Moj Bog, kar hočem, tega ne storim, in kar storim, tega nisem hotel.

Prelagam in se ne morem odločiti.

Potem je vedno znova zamujeno in že odločeno, ne da bi se sam odločil.

Ne vodim svojega življenja, ampak sem voden – kot na vrvici – in ne vem, kdo in kam me vodi.

Prosim te, podari mi svojega Svetega Duha, svojo luč, da razlikujem: pomembno od nepomembnega, dobro od slabega, resnico od laži, pravilno od napačnega, občuteno od občutka, tebe, moj Bog, od vsega, kar hoče biti moj bog, tvoj glas od občutkov, tvoje veličastvo od sijaja sovražnikov, kar služi tvojemu kraljestvu od tega, kar ga ovira, kar me s tabo povezuje od tega, kar me od tebe ločuje, kar je moja last od tega, kar si lasti mene, tvojo sodbo od moje obsodbe, tvoje usmiljenje od tvojega obsojanja, stanovitnost od trdosrčnosti, večno od minljivega, zadnje od predzadnjega in tvoja podarjena nebesa od mojih umišljenih.

Podari mi dobro voljo in sposobnost, pogum in moč in zaupanje, da bi se prav odločal in izbiral to, k čemur si me poklical, kar mi hočeš podariti in kar mene in moje resnično vodi k tebi. Amen.

**S potrpežljivostjo
je v sorodu sočutje,
ena najlepših človeških lastnosti
in znamenje resnične srčne kulture.**
(Ksaver Meško)

**Slovenski
pastoralni center / SPC**

Einsiedlergasse 9-11, 1050 Wien

Telefon: **0664 122 86 11** (*Matija*)

Skype: **tratnjek.matija**

elektronska pošta: **info@spc-dunaj.net**

internetna stran: **www.spc-dunaj.net**

Odgovarja: **Matija Tratnjek**

**Ste se danes
že nasmejali?**

“Zakaj si tako žalosten? Kaj se je zgodilo?” vpraša Lojze prijatelja Jureta.

“Oh, moja tašča je umrla!” “Moje iskreno sožalje,” reče Lojze. “Hvala. Veš, mene je govor župnika tako pretresel. Rekel je, da bomo v nebesih spet skupaj.”

Učitelj: “Voda ima veliko moč. Kdo lahko navede primere?”

Janez: “Če moja mama joka, lahko dobi od očeta kar hoče.”